

גבעות

גבעת חיים מאוחד

עלון פנימי ס"א/5 י' בכסלו תשס"א 7 בדצמבר 2000

לרינה דטנר
אנו משתתפים בצערך
במות אמך

* * * * *

דבר העורכת

לאור אי-הבנות שנתגלו, ברצוני להבהיר את
הדברים הבאים:

רשימות שנכתבות בידי חברים, מתפרסמות
בגבעתון על דעת כותביהן. פירוש הדבר
שהכותבים, והם בלבד, אחראים לתוכן
הדברים. כעורכת, אין לי חלק באחריות זו,
ואם מתעוררת מחלוקת באשר לתוכן הדברים
- או באשר לדרך שבה הם נאמרים - אינני
מהווה צד בה.

אין לאיש הסמכות לפסול רשימות או חלק
מהן, לא לי כעורכת, לא לאדם אחר ולא
למוסד בקיבוץ. הדרך להביע התנגדות לדברים
שמתפרסמים בעלון, להסתייג או להעמיד
דברים על דיוקם היא באמצעות תגובה בכתב.

דינה רמגי - עורכת הגבעתון

תוספת ותק – למה? כמה? מתי?

בשבועות הקרובים תובא לאסיפה ולקלפי הצעת "צוות שינוי", שתקבע את גודל תקציבו ורמת חייו של החבר בקיבוץ.

הצעה זו אינה מקובלת עלינו, משום שפירושה כי אוכלוסייה גדולה של ותיקים ופנסיונרים תישאר מקופחת, חלקם אפילו ייפגעו תקציבית בהשוואה לתקציבם היום.

לאחר שנפגשנו פעמיים עם צוות שינוי, ולאחר שלא הגענו אתם להסכמה בנושא תוספת ותק, אנחנו מתכוונים להעלות את הצעתנו כהצעה נגדית להצעת צוות שינוי.

ההצעה שלנו בשלמותה תשודר ותוסבר בוידאו.

לפי תפישת צוות שינוי "לא מגיע" לוותיקים תוספת ותק.

הצוות אומנם הכניס בהצעתו סכום מזערי עבור ותק, אך לדבריהם הדבר נעשה אך ורק במטרה "להקטין פערים".

לפי תפישתנו הוותק הוא תמורה לרכוש ולזכויות, שאותם צבר החבר בכל שנות עבודתו, 40 – 45 שנים ויותר. על אלה (ענפים ונכסים שונים) מבוסס קיומנו. הנכסים האלה מהווים את המקורות ל"משכורות" שמקבלים חלק מהחברים, ומהן נכנסים אחוזים מסוימים לתקציבם האישי של אותם חברים.

הוותיקים והפנסיונרים זכאים לקבל בכבוד את חלקם ברכוש, לפי מניין שנות הוותק שלהם, בכל שלב משלבי השינוי.

לפי הצעתנו תצטבר תוספת הוותק משנת עבודתו הראשונה של החבר – כך שהפתרון צודק, נכון וכולל את כל שכבות הציבור.

הצעתנו גם תגרום לאיזון ולהקטנת פערים, מאחר שרוב האוכלוסייה הוותיקה תתקיים ממשכורת נמוכה יחסית. לעומת זאת, תוספת הוותק של אוכלוסייה זו תהיה גדולה יותר.

לתשומת לב: ההצעה שתתקבל בקלפי תקבע את מצבו הכספי ורמת חייו של כל חבר וחבר.

המצב כיום הוא שקרוב ל-200 חברים (עובדי חוץ ועובדי גת) יודעים את גובה "משכורתם" ומקבלים 10 אחוזים ממנה לחשבונם האישי.

לעומתם, 155 חברים (שאינם פנסיונרים) + 80 פנסיונרים אינם יודעים מה תהיה "משכורתם" לאחר השינוי (ולפי הצעת צוות שינוי גם לא ידעו לפני ההצבעה בקלפי). עבורם ההחלטה שתתקבל באסיפה ובקלפי היא גורלית!

הצעתנו, ליידע כל חבר מה יהיו "הכנסותיו" – מהן ייגזרו התוספות לתקציבו, כדי שידע איך להצביע בבוא העת, וכדי שלא ימצא את עצמו לאחר ההצבעה מופתע, בלי אפשרות לשנות את ההחלטה.

צוות בנושא ותק: נעמי וארנון יבין, מיכה קינן, איציק

משי, גינה שחר, טלי מרום,

נאוה כהנא, ישראלה ואהוד טל

מזכירות

ישיבת מזכירות 10.11.00

נוכחים: אריאלה גיל, זיו גלר, יגאל פומרנץ,
גיורא גור, חנה רשף

סדר היום

1. אישור ישיבת מזכירות מ-10.11.00 -
אושר

2. תנועת היישוב

• ליהי בן שלום - סיימה שנת
שירות, הפסקת מועמדות, גיוס
לצה"ל 9.11.00

• רותם קפלן - גיוס לצה"ל
12.11.00

• גונן שמש - סיים שנת שרות,
הפסקת מועמדות, גיוס לצה"ל
27.11.00

3. אישור זכות חתימה

יאיר פלג - מנהל קהילה - אושר
אלון שפיצר - רכז משק ומנהל
עסקים - אושר

4. אישור נושאים לקראת אסיפה
ב-13.11.00

• דיון חוזר בנושא קבלתו של עופר
דקר לחברות - בעקבות ערעור של
מספר חברים.

• בחירת הנהלת קהילה - רשימת
מועמדים לבחירה כחברים
להנהלת הקהילה,

חברים בתוקף תפקידם:

תקוה פומרנץ - רכזת צוות פרט
טלי מרום - רכזת חינוך
נאוה כהנא - רכזת בריאות

חברים מהציבור:

אורי גלר, שגית לוסטיג, יורם גור, חגית
גורן, דליה אגמון.

רשימת המועמדים תובא לאסיפה
ב-13.11.00 ולבחירה בקלפי. במזכירות
הוסכם שיש להוסיף נציגות מקרב
הציבור המבוגר שאינו מיוצג ברשימת
המועמדים הנ"ל.

ישיבת מזכירות 19.11.00

נוכחים: חנה רשף, יגאל פומרנץ, גדעון בן
עמי, זיו גלר, אריאלה גיל, אריה קונסקר
חסר: גיורא גור

סדר היום

השלמת הערכות פנסיונית של חברי גבעת
חיים - בהשתתפות: אלון שפיצר, יאיר פלג,
דב לבבי, איציק בדר, יהודה קליין, שגית
לוסטיג, אסתי מנור, אורי אריאלי.
סוכם: המזכירות מסמיכה את הצוות הכולל
את בעלי התפקידים מההנהלה הפעילה -
יאיר פלג, אלון שפיצר, דב לבבי ושלושה נציגי
הציבור מצוות פנסיה, על-פי החלטת הצוות
בריכוזו של יהודה קליין, לטפל בכל נושא
השלמת הערכות פנסיונית של חברי גח"מ.

ישיבת מזכירות 26.11.00

נוכחים: אריאלה גיל, אריה קונסקר, יאיר פלג, חנה רשף, גיורא גור, גדעון בן עמי, יגאל פומרנץ, זיו גלר

סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבות המזכירות מ-10.11.00 ומ-19.11.00 - אושר.

2. תנועת היישוב

- עפרי דגן - השתחרר מצה"ל, תושב בהסדר צעירים 8.11.00
- אבנר לם - השתחרר מצה"ל, תושב בהסדר צעירים 30.11.00
- תמיר וייס - השתחרר מצה"ל, תושב בהסדר צעירים 21.11.00
- מורן קורן - מתגייס לצבא, הפסקת מועמדות 27.11.00
- בן דיוויס - מתגייס לצבא, הפסקת מועמדות 27.11.00
- יעלה גנור - השתחררה מצה"ל, תושבת בהסדר צעירים 6.12.00

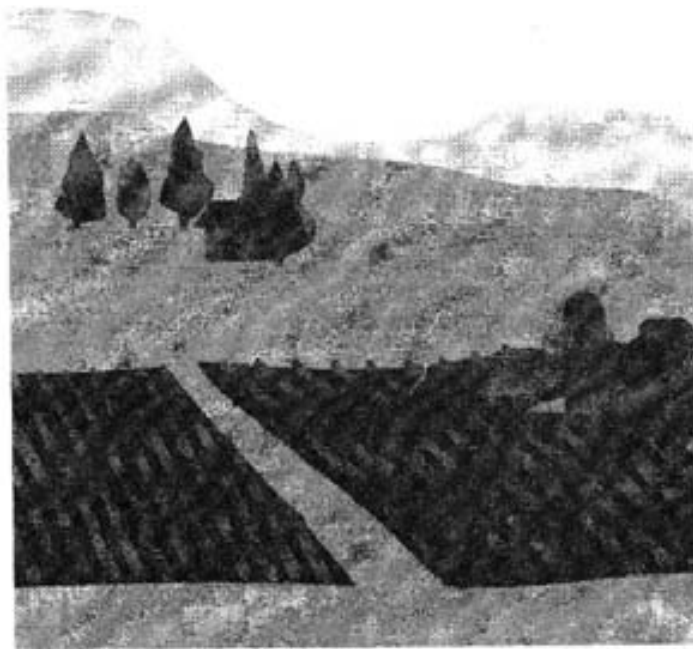
• מאיה דטנר - מתגייסת לצה"ל
7.12.00

• אדווה מורן - מתגייסת לצה"ל,
הפסקת מועמדות 17.12.00

• ארנון טל - הודעה על עזיבת גח"מ
מ-31.11.00

3. חיבור בתי חברים ושוכרי דירות לרשת כבלים מת"ב

סוכם: ינוסח ויופץ שאלון אישי לכל החברים על רצונם בחיבור לרשת מת"ב. השאלון יסביר את היתרונות שבחיבור לרשת והעלויות הכרוכות בכך. התשובות שתתקבלנה יהוו מבחן לרצון החברים ככלל, לרבות הנכונות לשלם את העלות מתקציבם. ניסוח השאלון ייעשה על-ידי אריה קונסקר, יאיר פלג ודב לבבי, ותהיה בו משום החייבות החבר לעמוד בתשלום, אם וכאשר יחוברו בתי החברים. לאור תוצאות השאלון תתקיים התייעצות לגבי המהלכים הבאים.

גת לקראת סיכומי 2000

ראיון עם משה ארבל

היכן עומד הסכם השותפות קרלסברג-גת?

קיים הסכם חתום מזה שלושה חודשים בין המשקים לבין מ.ב.י. ההסכם אמור לקבל את אישורו של הממונה על ההגבלים העסקיים. אחד התפקידים המרכזיים של הרשות להגבלים עסקיים הוא מניעת צמיחת מונופולים. החיבור של קוקה קולה עם פריגת יוצר גוף עסקי שמצריך אישור הממונה.

בנוסף, צריך לזכור שקיים הסכם בין גת לבין מ.ב.י. (קוקה קולה) מזה מספר שנים, שהוא הסכם הפצה. תוקף ההסכם עומד לפוג, כך שבכל מקרה נצטרך למצוא את הפתרון הנדרש. אנו תקווה שההסכם יאושר בקרוב.

איזו השפעה יש למצב הביטחוני הנוכחי על פעילות גת?

ישנה פגיעה בפעילות גת בשוק המקומי. הפגיעה העיקרית היא בנקודות המכירה בהן נמכרות אריזות ל"שוק הקר", שהן מסעדות, קיוסקים, בתי מלון ברים ודיסקוטקים. ב"נקודות החמות", שהן סופרמרקטים, מינימרקטים ומכולות נפגענו גם כן, אבל במידה פחותה. על-מנת לשמור על פלח השוק של פריגת בארץ יש לבצע מספר השקעות בתחום המיצים העמידים (קרטוניות). כמו-כן להמשיך ולהשקיע בתדמית המותג. להלן מצורפת טבלה המראה את מיקומנו בקטגוריות השונות לעומת המתחרים.

אם כך, מה המצב כרגע בייצוא?

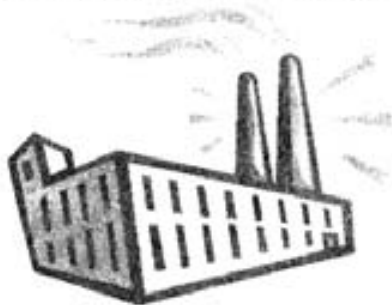
שנת 1999 נגמרה בתוצאות טובות, וזאת מהסיבות הבאות: קנינו פרי בזול ומחירי הרכז היו גבוהים במיוחד והגיעו לרמה של 1500 דולר לטון תפוזים ו-1800 דולר לאשכוליות. כמו-כן הפעילות המשותפת שלנו עם מ.ב.י נתנה לנו היקפי מכירה גדולים במכירת הבסיסים (גידול של 30%) וגידול בהתאם בתמלוגים.

נתחי שוק - בשנת 2000 לעומת שנת 1999

קבוצת מוצר	מותג	נתח שוק בשנת 2000	נתח שוק בשנת 1999
נקטרים	ספרינג	45%	0%
	פריגת	30%	40%
	פרימור	15%	45%
	פרדס	7%	10%
	סיידר	3%	5%
מיץ עמיד 100%	פריגת	80%	60%
	פרימור	15%	30%
	סיידר	5%	10%
סחוט	פריגת	50%	55%
	פרימור	50%	45%
משקאות קלים	פריגת	23%	22%
	ספרינג	20%	18%
	תפוזינה	18%	14%
	גימפ	10%	12%
	אחר	29%	34%

אותם נתונים ממש פעלו לרעת תוצאות שנת 2000. קנינו פרי יחסית יקר ומחירי הרכז צנחו לרמה של 750 דולר לטון רכו תפוזים - רמת מחירים כה ירודה לא זכורה לי ב-12 השנים האחרונות.

תוצאות הייצוא מושפעות בצורה דרסטית מהתנודות במחירי הרכוזים בשוק העולמי. זהו נתון שגת אינה שולטת בו, ובשנה שיש לנו במלאי רכו "זול" ומחירי הרכוזים בעולם עולים - אנחנו במצב טוב יותר, ואילו בשנה שזה הפוך - מצבנו רע יותר. על-מנת לנטרל עד כמה שניתן את תלותנו במצב של שוק עולמי משתנה יש לשאוף לנצל כל טון רכו המיוצר בגת לשימוש העצמי, הוה אומר לייצר יותר מוצרים סופיים לצרכן. ככל שנשכיל להפוך טון רכו למקסימום יחידות מוצר סופי לצרכן, כך נצליח להביא את גת לניצול אופטימלי של חומרי הגלם שהיא מייצרת. מצב זה גם יביא לרווחיות מקסימלית.

נקודה בעייתית נוספת היא קיומו של תהליך מתמשך של עקירת פרדסים בארץ לטובת הנדל"ן. מצב זה הביא את גת לחיפוש מקורות פרי נוספים. הקמנו בספרד חברה משותפת לנו ולגורם ספרדי פרטי וכבר בשנת 2001 נעבד פרי בספרד, בשלב ראשון מוצרי תעשייה בלבד, ובשלב שני ניכנס למוצרים סופיים לצרכן.

כמו-כן פתחנו השנה בבולגריה מפעל מילוי בשיתוף עם פפסי. המפעל ממוקם בעיר בלגורגוד שנמצאת מדרום לסופיה הבירה. אנחנו מייצרים שם משקאות קלים בתכולה של 330 מ"ל זכוכית בטעמים שונים, והתגובה מהשוק טובה. חנוכת המפעל היתה בנוכחות שגריר ישראל בבולגריה ובנוכחות כל נכבדי העיר. בולגריה מצטרפת לפעילות הבינלאומית שלנו ברומניה, מולדביה ודרום אפריקה, בייצור מוצרים סופיים לצרכן.

מהי הגדרת תפקידך בגת?

אני מנהל תחום שיתופי הפעולה של גת בארץ ובחו"ל. לאחרונה הוקמה חברה משותפת של גת ומ.ב.י שאמורה לטפל בתחום זה ואני תקווה שנצליח לפתוח שותפויות נוספות במהלך שנת 2001. עיקר המאמצים מתרכזים במזרח אירופה.

מה דעתך על תפקידי הניהול בגת?

הניהול בגת הוא בבואה של הניהול במשק! איני שלם עם המגמה הזו של ניהול על-ידי שכירים! לעניות דעתי ישנם במשקים כוחות ניהוליים שאינם מנוצלים, או אינם מופנים, או אינם רוצים לעבוד ולנהל, לא במשק ולא בגת.

אנחנו כחברה מצווים לעשות את השינויים הנדרשים, ובמהירות ללא שלבי בנייים יותר! שינויים שביאו את החברה שלנו לתיפקוד ולמוטיבציה, על-מנת שנוכל להתמודד, והן במישור חברתי, והן במישור הכלכלי.

ולסיכום - בניגוד לציפיות אני מעריך שגת תגמור את שנת 2000 עם תוצאות עסקיות פחות טובות משנת 1999, וזאת בעיקר בגלל צניחת מחירי הרכוזים בעולם, אבל כמובן ישנם סיבות נוספות שתלויות בנו, ומחובתנו, כעובדי גת, להשתפר ולהיות טובים יותר. גת הוא מפעל טוב, עם פוטנציאל גדול. צריך להאמין בו ובעיקר בעצמנו.

ראיינה דינה רמגי

נעורים - תמונת מצב

בני הנעורים בגבעת חיים מאוחד מונים כ-105 נערים, מכיתות ז' עד י"ב, מתוכם 5 ילדי שכירים החיים בקיבוץ.

חברת הנעורים נמצאת כיום בעיצומו של שינוי ארגוני: לפני כחודש נעשתה הפרדה בין חברת הנעורים הצעירה (כיתות ז' עד ט') לחברת הנעורים הבוגרת (כיתות י' עד י"ב). הפרדה זו נעשתה בעקבות מסקנות ולקחים מהשנה שעברה, שבה עבדנו במסגרת אחת לכיתות ז' עד י"ב.

כיום עובדים בנעורים שלושה אנשים: טל בירן, שמדריך את כיתות ז' - ט', שחר אביטן, בן גבעת-ברנר שמדריך את כיתות י' - י"ב, ואני שמרכז את פעילות הנעורים.

פעילות הנעורים ביומיום מתרחשת במרכזונים. מרכזון ז' - ט' נמצא מאחורי המזכירות, בבניין ששימש לפני שנה מרכזון נעורים ז' - י"ב. מרכזון י' - י"ב נמצא במבנה ששימש עד השנה את "גן-אלון". המרכזונים פתוחים יום יום, מסיום הלימודים ועד שעות הערב המאוחרות, ומהווים מקום מפגש ובילוי חברתי לנערים ולנערות החפצים בכך.

בחברת הנעורים פועלת תנועת הנוער "המחנות העולים", עמה אנו עובדים זה מספר שנים. כיתות ח' - י' מודרכות במסגרת התנועה, על-ידי קומונרית בשם נועם, בת קיבוץ עין חרוד. נוסף לכך יש לנו כ-10 מד"צים מכיתות י' ו-י"א שמדריכים את כיתות ד' עד ז' בקיבוץ.

בחופשות ישנן פעילויות מיוחדות, בדרך-כלל על-פי בקשות בני הנעורים ובהכנה עצמית שלהם.

יש כיום קושי רב למשוך את בני הנעורים בשעות הפנאי שלהם לפעילויות שהן על בסיס מפגש חברתי, כיוון שהם מלאים תעסוקות וגורמי משיכה אחרים (לימודים, חוגים, מחשבים, אינטרנט, טלוויזיה ועוד). עם זאת, לדעתי, החשיבות של קיום מסגרת חברתית לבני הנעורים בחיי הקהילה לא קטנה גם בעידן ההיי-טק, ואולי אף גדלה. ראוי לציין לטובה שהקיבוץ השקיע וממשיך להשקיע משאבים רבים כדי לקיים מסגרת חברתית הולמת לבני הנעורים.

לסיום ברצוני לציין שני דברים מהחודש האחרון בחברת הנעורים:

בהתרמה למען עמותת "חיים" שנערכה בקיבוץ על-ידי ילדי כיתה ח' ב-3.10, נאספו כ-2,900 ש"ח, ובהתרמה למען "האגודה למלחמה בסרטן" שנערכה על-ידי ילדי כיתה ז' ב-30.10 נאספו כ-3,100 ש"ח. תודה רבה לכל חברי הקיבוץ על תרומותיהם.

בטורניר כדורסל בין קיבוצי האיזור, שנערך בסוכות בקיבוץ, קטפה נבחרת הכדורסל של כיתות י' - י"ב את המקום הראשון ללא קושי רב, והוסיפה עוד גביע על המדף, לצד גביע אליפות הכדורגל בו זכתה בחג השבועות.

אורון דרן

מזל טוב

לחיה וצבי אגמי
להולדת הנכדה
בתו של נעם
וברכות לסבתא-רבתיא רחל
ולכל המשפחה

מזל טוב

לעירית וניסים אשכנזי
לנישואיה של קרן
עם בח"ל גירי
וברכות לכל המשפחה

מזל טוב

לשוש וצבי מנבר
להולדת הנכד
בנם של איילה וירון
וברכות לסבא-רבא אהרון

לתמר דרך

שהיתה אחראית בשנים האחרונות על
הקפיטריה ועל הרגשתנו הכל-כך טובה שם
וסיימה השנה: תודה רבה!

לרויטל ראובן

שקיבלה על עצמה השנה את האחריות
לקפיטריה ועשתה זאת עם כל הלב - תודה
רבה!

לכל התורניות והתורנים ששירתו אותנו,
ותמיד ברוח טובה ובנועם - תודה גם לכם
... חיזרו אלינו במרץ בעונה הבאה.

לאה

מודעות

לתורני גיהוץ חיילים

יש לפתוח את חדר תגמיר בצהריים,
מ-12:00 עד 12:30. הזמן הזה כלול
בתורנות.

אי-פתיחת החדר בשעה הזאת גורמת לכך
שאנשים נכנסים כל היום, וכתוצאה מכך
נשארים מזגנים פועלים, אורות דלוקים -
ונעלמים בגדים.

אנא הקפידו למלא את התורנות עד הסוף.

עובדי התגמיר

בראיון שנתתי בעלון הקודם נשמט נושא
תרומתה של לימות למערכת הכלכלית. חשוב
לי לציין, שלימת עמדה בתוכנית המשק
ותרמה את חלקה - בהתאם לציפיות.
אריה רוז

כדאי לדעת

בחנות לכל הרוחות אפשר להשיג
פסים זוהרים להולכי
רגל ולרוכבי אופניים.

שלושה מתאבדים בעקבות חיים הנורא

10 ימי רכיבה באלפים האוסטרים

כשחיים דיבר על 150 קילומטר ביום באלפים, עם כל העלויות ומעברי ההרים, חשבתי שזאת בדיחה תפלה, אבל עם הזמן נוכחנו לדעת שאצל חיים אין בלתי אפשרי.

מדיבורים ורעיונות בעלמא התחילה התוכנית לרקום עור וגידים. מתוך עשרה מהססים בגימעת חדרה נשארו חיים, דני, נפתלי וניסים. כבר יש כרטיסים למינכן, גם פיאט דוקאטו הוזמן. יושבים על המפות ועל הספרים, והאדרנלין בשמיים.

מתחילה תוכנית אימונים מפרכת, הכוללת אימון יומי של 50 קילומטר, ובשבתות 150 קילומטר, כולל כמה ציפורים של עליות, כמו עלייה מקריית שמונה לרכבל התחתון בחרמון, ועוד מקומות, כיד הדמיון הטובה. מתחילים להאמין ש-150 קילומטר באלפים זה לא בשמיים. בשבוע האחרון קצת הרפיה באימונים והעמסת פחמימות – והופ אנחנו בזלצבורג, מוצאים צימר + ארוחת בוקר רק ב-\$ 15 לאדם – חגיגה.

נשארו כמה שעות עד החשכה. אצל חיים אין הנחות, 50 קילומטר בעלייה לכיוון קן הנשרים, כשנחל סואן מלווה אותנו. הטמפרטורה 15 מעלות, מרחפים. חוזרים בדרך כפרית שעוברת ביער מקסים. מקלחת + אפטר בעיר העתיקה של זלצבורג, כולנו בהיי.

למחרת, גשם קל על הבוקר, לתזכורת שאנחנו באירופה ולא בעמק חפר. רוכבים לאזור האגמים – זל צקמרגוט, הידועים ביופיים מהסרט צלילי המוסיקה – ובאותה רמת מאמץ (דופק) רוכבים 2 – 3 קמ"ש מהר יותר מאשר באימונים.

הרכיבה היא חלום. הקפת שני האגמים, אגם מונדסי ואגם אטרזי אורכה כ-100 קילומטר. הדרך מישורית בדרך-כלל, עם עליות קלות, בנוף שלא מן העולם הזה. רוכבים בתוך בונבוניירה, הכל רחוף ונקי, כל בית מוויאון. כפרים קטנים ממוקמים לאורך חופי האגם, נוסף לבתי עץ יפהפיים על המדרונות. הכל כל-כך אסתטי. ההרים נשקפים באגמים, הכל מגוון ומפוסל בטוב טעם. פרות ועזים מקשטות את המדרונות הירוקים, עד לקו השלג. והנהגים, איזה כבוד לרוכבים, צריך לצבוט בכל הכוח כדי להאמין שזה לא חלום.

אט אט הדרכים מתמלאות הדרכים ברוכבים, רובם רוכבי כביש, על אופניים מהרמות העליונות. קבוצות של עשרה עד עשרים רוכבים חולפים על פנינו בקלילות רבה, וזה כבר יותר מדי בשביל חיים. השיגעון מתחיל, ואנחנו בעקבות חיים הנורא, עוקפים קבוצה אחר קבוצה. קבוצה אחת מתעקשת להיצמד לחיים, אבל אחרי 20 קילומטר של 37 קמ"ש, כשראו שמתחרבש להם כל קצב האימון, ניתנת להם פקודה לעצור, וחיים, עם חיוך ניצחון, אץ לתקוף עוד קבוצה של אוסטרים מפונקים.

נפתלי (הגורילה) מתחיל לקלל: למה באנו הנה? לטייל, או להתאבד? – מיהרנו להרגיע אותו עם בירה קרה, על חשבון קופת הקבוצה. לשמחתנו כבר לא נשארו קבוצות לעקוף, ואנחנו חוזרים לקצב 30 קמ"ש/ 130 דופק – סביר, ואפילו מהנה.

בסוף היום עלייה, שעה של רכיבה דרך יער קסום לחופי אגם פולונגסי, במהירות 14 קמ"ש. התמקמות בצימר על חוף האגם, ניקוי האופניים + שימון ורחצה מרעננת, בחברת הברבורים באגם הצלול.

כבר ביום השני הבנו שאנחנו פשוט בגן עדן לרכבי אופניים. בערך באותו סגנון רכבנו שלושה ימים נוספים באזור האגמים. סובבנו מספר אגמים גדולים, טיפסנו אל ראשי ההרים כשאנחנו מקללים את חיים, והשיא, אגם הלשטאטר שלחופו הכפר

הלשטאטר, יצירה ייחודית שאין דומה לה.

עד השלב הזה הרכיבה סבירה, הרגליים עדיין לא כואבות. כל בוקר וערב טבלנו באגמים הצלולים, כשהברבורים הלבנים מנסים להתחקות על התופעה, ובערב כמובן סעודת פסטה, הנשטפת עם כמויות בלתי מבוטלות של בירה ויין. לך תסביר לנפתלי שזה יתנקם בו בעליות של מחר.

ועכשיו לדבר האמיתי. חוצים את נהר הזלצח, ומדרימים למעברי ההרים של מזרח טירול. שוב חולפים לעינינו הנופים המטריפיים: מים, מפלים ושלגים, אגמים ואלפי רוכבים מכל הכיוונים, הגילים וסוגי האופניים, כשתמיד אלה שיוורדים נותנים קריאות עידוד לסובלים בעלייה. ממש ניצחון האדם על מגבלות האופניים. שיא השיאים היה מעבר ההרים גרוס קלונגר שאורכו כ-100 קילומטר, מהעיר לינץ עד זיל-אם-זי, כשבחציו הראשון של המסלול עלייה מגובה 600 מטרים עד 2,600, עם גיחה למצפה גיזוף שטראוס, ובחצי השני ירידה של 50 קילומטר.

כאן כבר לרוב רובם של הרוכבים יש אופני הרים ורק מספר מטורפים עושים עליות כאלה על אופני כביש. כשהגענו למסעדה במעבר ההרים בגובה 2,600 מטרים הסתכלו עלינו כאילו אנחנו לפחות בניים של אלוהים. האמת שגם אנחנו הרגשנו משהו כזה. מספר קטעים בעלייה היו 20 אחוזי מדרון, כך שנאלצנו לרכב זמן ממושך על 7 קמ"ש בדופק של 180, והיינו קרובים מאוד למה שהקדילוגים קוראים פרפור חדרים, וזה גם השלב שנשבענו, כל אחד בזמנו הוא, No More Beer, בקיצור, אחרי עשרה ימי רכיבה, שאין עמק, קניון, מפל או גיבלאה שהחסרנו בחבל טירול, באזור האגמים, וגם בחלקים מהאלפים הגרמניים שגובלים בטיירול. התחלנו לחפש פסיכולוג שיעביר אותנו העברה חלקה לש"ס, לברק, לקצב, לערפאת – ולכבשן של עמק חפר – ובעיקר לנהגים החביבים בארץ ישראל השלמה והבנויה.

וכדי לשמור על שפיות יש כבר החלטה: בשנה הבאה בנורווגיה הקרירה, ומי שרוצה להצטרף שיחפש את חיים הנורא בכבישים העולה למי-עמי, או לבית אורן, או בעלייה מנשר לעוספיה, ואולי לכאכב אל הווא.

ניסים בר נוף

אא אפניו. הו אשג אוט
הוא לא יחזירי. זכה ריק (נצחה אק)
חי שמי אג הדברי
הוסק אהיוג (ציב של מלח

אא אפניו. הו אשג אוט
אא גבוטו אאטורי
אפניק הדגיו
ומאטורי הכל שטורי

אא אפניו. הו אשג אוט
דבריך דולה באש
אא שאהבה (פסק)
לא גוכלו דור אבקש

שאי דינויק, אשג אוט
הדגיו דומצ במט
אהבי אוגי דכשיו
אא אהיו (ציב של מלח

יניב (היו

